

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 899 Din 16.12.2020

Dosar nr.:79/2020

Petiția nr.: 900/10.02.2020

Petent:

Reclamat:

Obiect: discriminare și hărțuire la locul de muncă

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1.

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul ar fi fost hărțuit la locul de muncă, de către partea reclamată în calitate de director al companiei unde petentul își desfășoară activitatea, din cauza expunerii punctului său de vedere cu privire la investițiile din companie.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin(4) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 900/19.02.2020 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 1231/19.02.2020 a fost citată partea reclamată. Având în vedere că plicul petentului s-a întors s-a dispus în cauză recitarea părților. Astfel, prin adresa nr. 4533/27.07.2020 a fost recitată partea reclamată, iar prin adresa nr. 4533/27.07.2020 a fost recitat petentul.

6. Partea reclamată a depus punct de vedere.

7. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

8. Petentul se consideră discriminat și hărțuit de partea reclamată, deoarece acesta și-a exprimat liber punctul de vedere cu privire la investițiile care au fost făcute în cadrul

companiei, aspect din pricina căruia partea reclamată, în calitate de director al companiei, s-a simțit lezată, fapt care a condus la schimbarea atitudinii reclamatului față de petent.

9. În data de 01.01.2020 petentului i-au fost schimbate activitățile curente pe care le desfășura la locul de muncă, cu alte activități care necesitau efort fizic susținut, în condițiile în care partea reclamată ar fi avut cunoștința de faptul că petentul suferă de hernie de disc și obezitate, totul pentru a-l denigra și umili.

Sușinerile părții reclamate

10. Partea reclamată ne învederează că petentul a înaintat o plângere similară cu cea depusă la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și către Inspectoratul Teritorial de Muncă Suceava.

11. Din verificările Inspectoratului Teritorial de Muncă Suceava nu au fost confirmate acuzațiile petentului.

12. Partea reclamată precizează că schimbarea atribuțiilor de serviciu a avut loc cu respectarea prevederilor Legii 53/2003.

13. De asemenea, partea reclamată ne învederează că petentului i s-a acordat o locuință de serviciu, printr-un contract de închiriere valabil încheiat, nedeținând în patrimoniul companiei locuințe de serviciu. În anul 2010, petentul nu a mai avut o proprietate personală unde să locuiască, imobilul acestuia fiind supus unei proceduri judiciare în urma căruia acest imobil a fost înstrăinat.

14. Petentul a fost convocat o singură dată de către partea reclamată în prezența mai multor șefi ierarhici, unde a fost pusă în discuție o abatere disciplinară, acesta încălcând Codul de Conduită și Regulamentul Intern prin adresarea de injurii la adresa reprezentanților ACET SA.

V. Motivele de fapt și de drept

15. În fapt, Colegiul Director reține posibile fapte de hărțuire și discriminare la locul de muncă. În concret partea reclamată ar fi luat mai multe decizii în defavoarea petentului deoarece acesta și-a exprimat opinia cu privire la investițiile realizate în cadrul companiei.

16. Colegiul Director urmează să respingă excepția de necompetență materială a CNCD, invocată din oficiu, deoarece Consiliul se poate pronunța pe aspecte ce țin de sfera discriminării și a hărțuirii.

17. Pe fond, sub aspectul incidenței prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, relativ la definiția discriminării, Colegiul precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000, republicată. Un aspect definitoriu al discriminării îl constituie faptul că diferența de tratament este bazată pe o caracteristică, respectiv un criteriu interzis. Ca atare, tratamentul aplicat trebuie să fie diferit de cel care a fost sau ar fi aplicabil unei persoane dintr-un grup relevant în circumstanțe similare sau comparabile. Or, discriminarea directă presupune atingerea adusă beneficiului unui drept al persoanei discriminate tocmai datorită apartenenței

acesteia la un grup (de exemplu, origine rasială sau etnică, religie etc.) sau al unei caracteristici individuale (dizabilitate, gen, vârstă, boală cronică etc.). **Din acest punct de vedere, discriminarea directă presupune o legătură de cauzalitate identificabilă între actul sau faptul diferențierii și apartenența la una dintre caracteristicile sau la unul dintre criteriile cuprinse în norma juridică și individualizate în cazul persoanei care este supusă discriminării. Această legătură de cauzalitate reiese din definiția cuprinsă în art. 2 alin. 1 al Ordonanței 137/2000, în particular, prin utilizarea sintagmei „pe bază de”, dispunând că prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință „pe bază de (...)”.** Legătura de cauzalitate presupune considerarea motivului sau a motivelor care au stat la baza actelor aplicate în cauzele de discriminare (tratamentul diferențiat) și impun a analiza dacă un criteriu interzis (origine rasială sau etnică, vârstă, dizabilitate, sex, religie, convingeri etc.) invocat de reclamant (petent) constituie un factor relevant sau determinant în acțiunea sau inacțiunea imputată părții reclamate (pârâtului).

18. De asemenea, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2 alin. (1) deosebirea, excluderea restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2 alin. (1), și trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit.

19. Raportat la obiectul petiției, Colegiul director reține că petentul s-a considerat discriminat deoarece i-a fost schimbată activitatea pe care o desfășura în mod curent la locul de muncă, deși partea reclamată ar fi avut cunoștință de faptul că are dificultăți în ceea ce privește efortul fizic, din cauza herniei de disc de care suferă, dar și din cauza obezității.

20. Partea reclamată ne-a precizat prin punctul de vedere că atribuțiile pe care petentul le avea anterior au fost schimbate cu respectarea prevederilor legale.

21. Toate aceste aspecte au fost verificate și de Inspectoratului Teritorial de Muncă Suceava care a constatat că nu se confirmă cele relatate de petent.

22. În consecință, luând act de sesizare și actele dosarului, Colegiul reține că petentul nu a indicat nicio probă în sensul celor susținute. Astfel, potrivit art. 20 alin (6) prima teză „persoana interesată va prezenta fapte pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte”, iar alin. 6 teza finală din O.G. prevede „în fața Colegiului director se poate invoca orice mijloc de probă, inclusiv înregistrări audio și video sau date statistice”.

23. Examinând sesizarea și actele din dosar, Colegiul director nu reține probe concludente care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Respingerea excepției de necompetență materială invocată de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării;
2. Nu se pot reține mijloace de probă concludente care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 16.12.2020 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – Membru, DIACONU ADRIAN – Membru, GRAMA HORIA – Membru, HALLER ISTVÁN – Membru, JURA CRISTIAN – Membru, LAZAR MARIA - Membru, OLTEANU CĂTĂLINA – Membru, POPA CLAUDIA SORINA – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Data redactării: 13.01.2021

Redactată și motivată: ACF/AA

Notă: Hotărârile emise de Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.